

Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca, Orfeó Català & Harding —*Simfonia Resurrecció* de Mahler

Palau 100

Dilluns, 26 de maig de 2025 – 20 h

Sala de Concerts

Amb el suport de:

Compromís amb el medi ambient:

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

MINISTERIO
DE CULTURA

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

**Barcelona
Capital Cultural
i Científica**

Programa

Johanna Wallroth, soprano

Avery Amereau, mezzosoprano

Orfeó Català (Pablo Larraz, director)

Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca

Daniel Harding, director

Gustav Mahler (1860-1911)

Simfonia núm. 2, en Do menor, “Resurrecció”

I. Totenfeier. Allegro Maestoso.

II. Sehr gemachlich. Andante moderato.

III. In ruhig fliessender Bewegung

IV. Sehr feierlich, aber Schlicht. "Urlicht"

V. Im Tempo des Scherzos. Wild herausfahrend.

"Auferstehung"

Aquest concert té una durada de 90 minuts, sense pausa.

La durada del concert és aproximada.

#coral #simfònica #gransfigures #músicauniversal

Agrolimen

Poema

Semper festina tarde

Tot reconeix
el ritual dels llavis fonedissos,
com el prec que sobrevola
les balances del temps,
imposant-se com s'imposen
les traces que perduren.

I després?
No hi ha després
si el doll de l'eufòria
és un acord que ens obre
la música anhelada.

Som la pura violència
de cada pas furtiu,
la fulla voladissa
a les mans d'un ancià,
el pes del cos cansat
al cadiral del pare.

Però, fet i fet,
per què volem
concloure el traç
que resta inalterable?

Memòria és ventre, cendra,
ombra que s'allarga.
Apressem-nos, doncs,
a poc a poc.

Allò que no s'acaba
dura eternament.

Lluís Calvo

Del llibre *Ancestral*.

Vic: Cafè Central i Eumo Editorial, 2019.

Palau de la Música Catalana

Palau 100

musicAeterna & Currentzis / Fujita, Royal
Philharmonic Orchestra & Petrenko /
Vengerov, Orquestra Filharmònica de
Tòquio & Chung / Orquestra Simfònica
de la Ràdio de Baviera & Rattle / Pahud,
Orquestra Simfònica de l'SWR de Stuttgart
& Roth / Seong-Jin Cho, London Symphony
Orchestra & Nosedá / West-Eastern Divan
Orchestra & Mehta / Balhassar Neumann
& Sow / Soltani, Orquestra Simfònica
d'Islàndia & Ollikainen / Janine Jansen
& Camerata Salzburg / Budapest Festival
Orchestra & Fischer / Orfeó Català,
Staatskapelle Dresden & Gatti

Temporada 2025–2026

Entrades i abonaments ja a la venda

Comentari

La mort és un tema molt present en la música de Gustav Mahler. No en va visqué de prop la mort de persones properes, especialment la de molts dels seus germans. A la seva *Primera Simfonia*, anomenada “Tità”, Mahler ja havia inclòs una marxa fúnebre al tercer moviment, a partir de la cançó infantil *Frère Jacques*. No serà un fet aïllat. Les marxes fúnebres i l’evocació de la mort seran molt presents en les *Simfonies* posteriors del compositor. Sense anar més lluny, la següent obra, en la qual va començar a treballar l’any 1888, tan bon punt va finalitzar la composició de la *Primera Simfonia*. Inicialment havia de ser un poema simfònic, que va titular *Totenfeier* (Cerimònia fúnebre) i que s’inspira en el drama poètic *Dziady* (La vigília dels avantpassats) del poeta polonès Adam Mickiewicz. El text explica la història d’un jove que se suïcida després de ser abandonat per la seva estimada i de com el seu esperit acompanyarà la noia per sempre més. L’any 1891 Mahler va voler mostrar aquella nova composició al seu col·lega Hans von Bülow, un dels directors de més prestigi en aquell moment. La reacció d’aquest, però, no va ser gens favorable. Després que Mahler toqués l’obra al piano, sorprès per la complexitat del que acabava d’escoltar, va dir que, al costat d’allò, *Tristany i Isolda* de Wagner era com una simfonia de Haydn. Més endavant, el compositor va retocar subtilment aquell moviment simfònic, que finalment es convertiria en el primer dels cinc moviments de la seva *Segona Simfonia*.

Mahler va compondre els tres moviments següents l’estiu del 1893, però en va quedar pendent el darrer, amb el qual culminaria la *Simfonia*. El compositor tenia clar que la part final de l’obra havia d’incloure un cor, tot i ser conscient de la comparació inevitable que es faria amb la *Novena Simfonia* de Beethoven. Finalment, va trobar la inspiració en el funeral de Hans von Bülow, que va tenir lloc l’any 1894. Allà Mahler va poder escoltar els textos de l’oda *Auferstehn* (Ressuscitaràs) de Friedrich Gottlieb Klopstock, musicats pel compositor del segle XVIII Carl Heinrich Graun. Aquell moment va ser tota una revelació i un impuls per acabar la *Simfonia* amb un text sobre la resurrecció que donava d’aquesta manera una unitat conceptual a tota l’obra, i al qual Mahler afegiria alguns versos propis.

La *Simfonia* comença amb un llarg moviment, una marxa fúnebre en la qual els dos primers temes tenen un caràcter obscur i turbulent, amb referències al *Dies irae* de la missa de difunts gregoriana. Aquesta primera part, però, també ofereix moments per a l'esperança, com el tercer tema, de caràcter líric i lluminós.

Mahler explica sobre aquest moviment: “*Ens sentim tristos per la mort d’una persona estimada. La seva vida, la seva lluita, els seus sofriments i intencions, passen per última vegada per davant dels nostres ulls. I ara, en aquests moments solemnes i profunds, quan ens intentem allunyar de les distraccions de la vida quotidiana, una veu inquietant arriba al nostre cor. Una veu que no havíem escoltat mai enmig del soroll que normalment ens envolta. Què passarà ara? Què és la vida i què és la mort? ¿Existeix alguna continuació per a nosaltres? ¿És tot això un somni o aquesta vida i aquesta mort tenen un significat? I ens veiem forçats a respondre aquesta pregunta si volem seguir vivint*”. Les respostes a totes aquestes qüestions les trobarem en l’últim moviment de la *Simfonia*.

El segon moviment contrasta clarament amb l’anterior. El dolor i els dubtes existencials davant la mort donen pas ara als records feliços de la vida viscuda. Tot el moviment respira un aire amable, gràcies al ritme de *ländler*, una dansa tradicional austríaca de caràcter popular, que embolcalla aquesta part.

Uns cops contundents de timbales introdueixen el moviment següent, un *scherzo* ple d’ironia en què Mahler pren com a base *Sant Antoni de Pàdua predicant als peixos*, una de les cançons de *Des Knaben Wunderhorn* (El corn meravellós de l’infant), el cicle de *lieder* que el compositor escriu a la mateixa època a partir de poemes populars. Música originàriament vocal que Mahler adapta al context purament orquestral de la *Simfonia*.

El quart moviment és el més breu. Apareix per primera vegada la veu en la *Simfonia*: la contralt solista entona el lied *Ullricht* (Llum originària), que també forma part del cicle *Des Knaben Wunderhorn*. A través de la música, Mahler ens porta a un moment de reflexió, un retorn a la profunditat i a la fe, que reflecteix l’anhel d’anar més enllà d’aquest món per assolir la vida eterna i plena al costat de Déu.

El cinquè moviment és el més important i el més llarg de tota l'obra. Mahler hi desplega tots els efectius instrumentals i vocals per respondre les preguntes plantejades a l'inici de l'obra. La música ens porta per moments de terror davant la mort i el judici final; les fanfares dels metalls anuncien esdeveniment terribles, però també hi ha melodies carregades d'esperança que proclamen l'arribada de la resurrecció. Les timbales ens condueixen cap a la marxa dels morts. I arribem a la "gran crida", en què ressonen les trompetes de l'Apocalipsi i el cant llunyà d'un ocell, l'últim record de la vida terrenal. Aleshores, el cor entona el cant "Ressuscitaràs, sí, ressuscitaràs". No hi ha judici, no hi ha pecadors ni justos, no hi ha càstigs ni recompenses. La contralt pren protagonisme invocant la fe davant dels dubtes. L'obra s'acaba amb un final esclatant, majestuós.

La *Segona Simfonia* de Gustav Mahler es va estrenar a Berlín el 13 de desembre de 1895, amb el mateix compositor dirigint l'Orquestra Filharmònica de Berlín. L'obra va tenir una bona acollida del públic i no tant de la crítica. En pocs anys es va interpretar als principals escenaris europeus i al Palau de la Música Catalana va sonar per primera vegada l'any 1910, en dos concerts dirigits pel suís Volkmar Andreae, amb la participació de l'Orfeó Català en les parts corals.

Bon concert!

Pere-Andreu Jariod, divulgador musical.

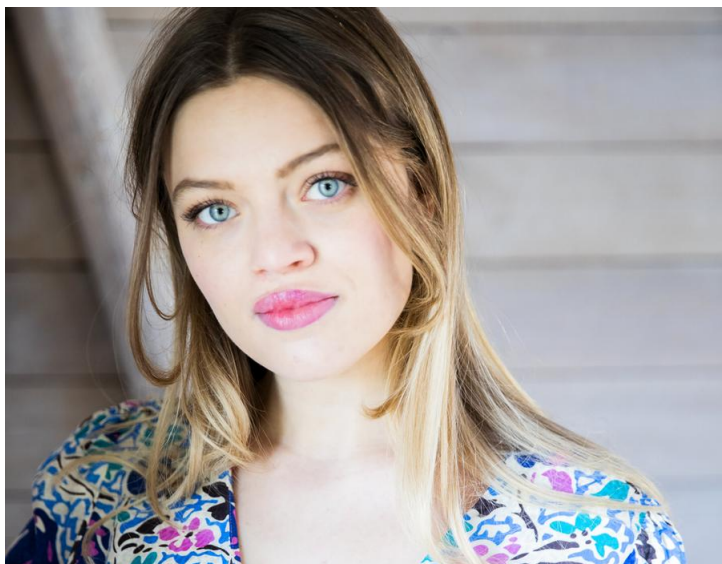
Dona'ns suport

Ajuda'ns a
millorar
la vida de les
persones a través
de la música,
la cultura i
el patrimoni.

Suma't al projecte!

Biografies

Johanna Wallroth, soprano

© Tina Axelsson

La soprano Johanna Wallroth ja ha assolit grans fites tot i la seva joventut, com ara els seus debuts a la Wiener Staatsoper, l'Opernhaus Zürich i el Festival d'Òpera de Glyndebourne; concerts a la Berliner Philharmonie, el Musikverein de Viena i la Philharmonie de París. Després del seu debut aclamat amb l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca sota la direcció de Daniel Harding interpretant Zerlina a *Don Giovanni* de Mozart, va ser nomenada Artista Resident de la Ràdio Sueca per a les temporades 2022/23 i 2023/24.

La intensa temporada 2024/25 de Wallroth inclou el seu debut a l'Òpera Reial de Suècia, on interpretarà Susanna en una nova producció de *Le nozze di Figaro* sota la direcció musical d'Alan Gilbert. També reprendrà aquest paper a la producció del Festival d'Òpera de Glyndebourne dirigida per Riccardo Minasi. En l'àmbit concertístic, participarà amb Dalia Stasevska i l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca en *Cinq reflets de l'amour de loin* de Saariaho; amb Daniel Harding i l'Academia Nazionale di Santa Cecilia i amb David Afkham i l'Orquestra i Cor Nacionals d'Espanya amb les *Faustszenen* de Schumann; amb Nikolaj Szeps-Znaider i l'Orquestra Nacional de Lió amb *Les nuits d'été* de Berlioz; i amb Concentus Musicus Wien sota la direcció de Stefan Gottfried al Musikverein de Viena amb l'*Alexander's Feast* de Händel.

Molt sol·licitada al seu país natal, Suècia, Wallroth interpretarà *Ein deutsches Requiem* de Brahms amb l'Orquestra Simfònica de Malmö dirigida per Pierre Bleuse, *Stabat Mater* de Poulenc amb l'Orquestra Simfònica de Göteborg sota la batuta d'Aivis Greters, i amb l'Orquestra de Cambra Sueca estrenarà mundialment *I am monster* de Daniel Nelson sota la direcció de Daniel Raiskin.

Wallroth va començar els seus estudis a l'Escola de Ballet Reial de Suècia, on es va formar inicialment com a ballarina abans d'orientar-se cap al cant. Es va graduar a la Universitat de Música i Arts Escèniques de Viena (MDW) i va guanyar reconeixement internacional el 2019 en obtenir el primer premi al prestigiós Concurs Internacional de Cant Mirjam Helin a Hèlsinki. El 2023, va representar Suècia al *Cardiff Singer of the World*.

Va formar part de l'Opernstudio de la Wiener Staatsoper, on va demostrar una gran versatilitat musical i dramàtica durant dues temporades, interpretant rols com Barbarina a *Le nozze di Figaro* amb el director musical Philippe Jordan, Giannetta (*L'Elisir d'amore*), Une voix céleste (*Don Carlos*) i Ida (*Die Fledermaus*) totes sota la direcció de Bertrand de Billy, La Contessa di Ceprano (*Rigoletto*) amb Marco Armiliato, i Fortuna i Damigella a la nova producció de *L'Incoronazione di Poppea* sota Pablo Heras-Casado. Com a artista convidada, va tornar a la Wiener Staatsoper la temporada 2022/23 com Barbarina a la producció de *Le nozze di Figaro* dirigida per Barrie Kosky i Philippe Jordan.

Més enllà de Viena, la seva experiència operística inclou aplaudits debuts la temporada passada al Festival de Glyndebourne com Cleopatra a la vibrant posada en escena de *Giulio Cesare* de Händel per David McVicar, amb direcció de Laurence Cummings; i a l'Opéra de Normandie Rouen com Zerlina amb el director musical Ben Glassberg. A l'Opernhaus Zürich, Wallroth va debutar en una col·laboració coreogràfica de Christian Spuck basada en els madrigals de Monteverdi, dirigida per Christoph Koncz. Va interpretar Leocasta a *Il Giustino* de Vivaldi al Festival de Drottningholm sota la direcció de George Petrou, i va cantar Belinda a *Dido and Aeneas* de Purcell amb Stefan Gottfried i Concentus Musicus Wien a l'Internationale Barocktage Stift Melk.

Molt sol·licitada en l'àmbit concertístic, en temporades recents ha interpretat *Knoxville* de Barber amb l'Orquestra Filharmònica d'Estocolm dirigida per Sakari Oramo; *A Midsummer Night's Dream* de Mendelssohn amb Daniele Rustioni i l'Opéra National de Lyon; *Requiem* de Mozart amb l'Orquestra Filharmònica de Radio France sota la batuta de Barbara Hannigan; i *Das Paradies und die Peri* de Schumann amb l'Orquestra Filharmònica Txeca amb Daniel Harding. Amb Klaus Mäkelä i l'Orquestra Filharmònica d'Oslo ha fet gires extensives amb la Simfonia núm. 4 de Mahler. Amb l'Orquestra de París i Daniel Harding ha interpretat *Simfonia núm. 8* de Mahler (*Mater Gloriosa*). També ha cantat per primera vegada la *Simfonia núm. 9* de Beethoven amb l'Orquestra de Ràdio de Berlín dirigida per Natalia Ponomarchuk, ha col·laborat amb Barbara Hannigan i l'Orquestra Simfònica Nacional de Dinamarca en *La damoiselle élue* de Debussy i ha rebut elogis per la seva interpretació de *Three Songs for Soprano and Orchestra* d'Osvaldo Golijov amb l'Orquestra Simfònica de Gävle sota Vincenzo Milletari.

La seva estreta relació amb l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca l'ha portat a col·laborar amb Daniel Harding en *Sieben frühe Lieder* de Berg i la *Simfonia núm. 4* de Mahler; amb Alan Gilbert en la *Simfonia núm. 3* de Nielsen; amb András Schiff en la *Missa en mi bemoll* de Schubert; i amb Martin Fröst amb un programa íntegrament dedicat a Mozart.

Reconeguda també com a intèrpret de lied i recital, Wallroth va rebre la Beca Birgit Nilsson el 2021 i el 2023 va ser seleccionada com a Nova Artista de la BBC Radio 3, destacant-se com una artista jove amb molt de futur. En recital amb Magnus Svensson ha actuat a la històrica sala de concerts Birgit Nilsson de Båstad, i amb Kristian Attila al Festival de Savonlinna. Recentment ha actuat amb Malcolm Martineau al Festival de Tivoli, al cicle *Grandi voci* de l'Òpera de Göteborg, al *Helsinki Seriös*, i a la *Schubertiada* tant a Vilabertran com a Cantàbria. Aquesta temporada, actua amb Magnus Svensson al Konserthuset d'Estocolm i amb Michael Pandya al Wigmore Hall de Londres.

Avery Amereau, mezzosoprano

Des que va fer el seu debut professional al Metropolitan Opera l'any 2016 com la Cantant de Madrigal a *Manon Lescaut* de Puccini, Avery Amereau ha cantat en nombrosos teatres d'òpera de renom internacional, com ara el Royal Opera House Covent Garden, la Bayerische Staatsoper, la Santa Fe Opera, la Seattle Opera, l'Opéra de Lyon, el Grand Théâtre de Genève, l'English National Opera, així com als festivals de Glyndebourne i Salzburg.

La temporada 2024/25 porta Amereau de tornada a la Bayerische Staatsoper, on debutarà en els rols de Zerlina a *Don Giovanni* i Leda a *Die Liebe der Danae*, i tornarà a interpretar els papers de Cherubino a *Le nozze di Figaro*, Amando a *Le Grand Macabre*, Dorabella a *Così fan tutte* i la Tercera Dama a *Die Zauberflöte*. També farà el seu debut a la Royal Opera House de Covent Garden com Olga a *Eugene Onegin*.

En el terreny concertístic, Amereau interpretarà el *Requiem* de Mozart amb la Boston Symphony Orchestra (dirigida per Dima Slobodeniouk), la Kansas City Symphony (Bernard Labadie) i la Britten Sinfonia (Daniel Hyde); la *Simfonia núm. 2* de Mahler amb l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca (Daniel Harding); la *Missa núm. 1* de Bruckner amb l'Orquestra NDR Elbphilharmonie (Ingo Metzmacher); *Sea Pictures* d'Elgar amb la Cleveland Orchestra (Daniel Harding) i *Messiah* de Händel amb la Boston Baroque.

La temporada passada, Amereau va formar part de l'Ensemble de convidats de la Bayerische Staatsoper, on va debutar en el paper d'Amando a *Le Grand Macabre* sota la direcció de Kent Nagano. També va fer el seu debut professional en un rol protagonista amb *Carmen* amb la Jacksonville Symphony Orchestra; va participar en una gira europea de *Messiah* de Händel amb Collegium 1704 (dirigida per Václav Luks) i va tornar a l'English National Opera per reprendre el paper de Serena Joy a *The Handmaid's Tale*.

Altres compromisos operístics recents inclouen els seus debuts a la Bayerische Staatsoper com Dorabella a *Così fan tutte* amb Vladimir Jurowski, Olga a *Eugene Onegin* per a la Santa Fe Opera, Bradamante a *Alcina* per a l'Staatsoper de Hannover, Eduige a *Rodelinda* a l'Opéra de Lille i l'Opéra de Lyon, Dryad a *Ariadne auf Naxos* a Glyndebourne, Cherubino a *Le nozze di Figaro* al Grand Théâtre de Genève, Ursula a *Béatrice et Bénédict* per a la Seattle Opera, i Page a *Salome* per al Festival de Salzburg.

Molt sol·licitada en el repertori concertístic, ha destacat pel seu debut en el paper de Marguerite a *La Damnation de Faust* amb la Boston Youth Symphony Orchestra (Federico Cortese), interpretacions del *Requiem* de Mozart amb la Cleveland Orchestra (Franz Welser-Möst) i l'Orquestra Simfònica de Barcelona (Trevor Pinnock), *Oratori de Nadal* de Bach amb l'Orquestra Simfònica de Mont-real (Leonardo García Alarcón), *The Listeners* de Caroline Shaw amb la Philharmonia Baroque Orchestra (Richard Egarr), *Das Paradies und die Peri* amb l'Orquestra Filharmònica Txeca (Daniel Harding), i el seu debut al Festival de Tanglewood amb *Les Nuits d'été* de Berlioz i la Boston Symphony Orchestra (Dmitri Slobodeniouk). És una intèrpret habitual del *Messiah* de Händel, que ha cantat recentment amb la National Arts Centre Orchestra (Bernard Labadie), la Handel & Haydn Society (Václav Luks) i la St Paul Chamber Orchestra (Paul McCreesh).

A nivell discogràfic, Amereau ha enregistrat la Fetillera a *Dido and Aeneas* amb La Nuova Musica per al segell Pentatone, i *The Listeners* de Caroline Shaw amb la Philharmonia Baroque Orchestra. El seu primer àlbum en solitari, dedicat a àries de Händel amb Nicholas McGegan i la Philharmonia Baroque Orchestra, va ser escollit com a "Editor's Choice" per la revista *Gramophone* i es va publicar el 2020 amb gran èxit de crítica.

Entre els seus pròxims compromisos es troben els retorns al Royal Opera House - Covent Garden i a la Bayerische Staatsoper. En el terreny concertístic, debutarà al BBC Proms i farà el seu debut professional amb la Chicago Symphony Orchestra.

Orfeó Català

© Antoni Bofill

És un dels cors vocacionals de referència del país. Amb més de 130 anys d'història, va ser fundat el 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català i universal amb la màxima excel·lència artística. Actualment Pablo Larraz n'és el director, amb Pau Casan com a pianista. Simon Halsey continua vinculat al cor com a principal director convidat i ambaixador dels cors del Palau. L'Orfeó Català té la seu al Palau de la Música Catalana, declarat Patrimoni Mundial per la UNESCO.

L'Orfeó Català ha interpretat les obres més representatives del repertori coral i ha protagonitzat primeres audicions al nostre país d'obres importants, com la *Missa en Si menor* de Bach o *Les estacions* de Haydn. Ha estat dirigit per primeres batutes internacionals: R. Strauss, C. Saint-Saëns, P. Casals, Z. Mehta, F. Brüggen, M. Rostropóvitx, Ch. Dutoit, L. Maazel, D. Barenboim, S. Rattle, G. Dudamel, K. Petrenko i T. Hengelbrock, entre d'altres.

Dels darrers anys destaquen les seves interpretacions de *Considering Matthew Shepard* de Craig Hella Johnson, tot protagonitzant-ne l'estrena europea, sota la direcció de Simon Halsey; l'oratori *Crist en el Mont de les Oliveres* de Beethoven amb la London Symphony Orchestra, dirigida per Sir Simon Rattle; la *Novena Simfonia* de Beethoven, amb el Cor de Cambra del Palau i l'Orquesta Sinfónica de Galícia, dirigida per Gustavo Dudamel; la commemoració del centenari de l'estrena a Espanya de la *Passió segons sant Mateu*, amb solistes de l'Orquestra Filharmònica de Berlín, l'Orquestra Simfònica Camera Musicae i el Cor Infantil de l'Orfeó Català, tots sota la direcció de Simon Halsey, i *Oltra mar* de Kaija Saariaho, al costat de l'OBC, amb la direcció d'Anna Maria Helsing. També cal destacar concerts amb l'Orquestra Simfònica de Bamberg, dirigida per Jakub Hrůša, amb la *Berliner Messe* d'Arvo Pärt; amb l'Orquestra Simfònica del Vallès, dirigida per Marzena Diakun, amb *Music in common time* de Caroline Shaw, i amb l'OBC, dirigits per Jörg Widmann, amb l'estrena absoluta de la seva obra *Variacions sobre 'El cant dels ocells'*. *Fantasia per a cor i orgue*.

En l'àmbit internacional, destaquen les seves actuacions el 2022 al Théâtre des Champs Élysées de París i a la Philharmonie de Luxemburg amb la *Messa di Gloria* de Puccini, amb l'Orquestra Filharmònica de Luxemburg, sota la direcció de Gustavo Gimeno, i el 2023 els concerts amb la Berliner Philharmoniker, sota la direcció de Kirill Petrenko, en una gira històrica amb un total de quatre concerts: Berlín (Berliner Philharmonie), la Sagrada Família i Auditorio Nacional de Madrid, amb la interpretació de la *Missa de la coronació* de W. A. Mozart. També cal destacar actuacions anteriors a la Konzerthaus de Viena i a la Sala Gulbenkian de Lisboa; una gira per Itàlia amb la Mahler Chamber Orchestra, dirigits per Daniele Gatti; actuacions a Londres en tres ocasions, el 2015 al Royal Festival Hall i el 2017 i el 2019 al Royal Albert Hall als Proms, al costat del Cor Jove de l'Orfeó Català, el London Symphony Chorus i la London Symphony Orchestra, dirigits per Sir Simon Rattle, per interpretar l'oratori *Belshazzar's feast* de William Walton. El 2018 va protagonitzar una gira per la Xina, i el 2019 una gira amb Gustavo Dudamel i la Filharmònica de Múnic, al costat del Cor de Cambra del Palau, amb la *Segona Simfonia* de Mahler.

Més recentment, el febrer del 2024, l'Orfeó Català va interpretar dins el cicle Palau 100 *Un rèquiem alemany* de Brahms i la *Simfonia núm. 2, "Lobgesang"* de Mendelssohn, amb el Balthasar Neumann Chor & Orchester, sota la direcció de Thomas Hengelbrock. Seguidament, l'Orfeó i les formacions de Hengelbrock van interpretar aquestes obres a Hamburg: la de Brahms a la Laeiszhalle i la de Mendelssohn a l'Elbphilharmonie.

De la temporada 2024-25 destaca la gira amb la interpretació de la *Simfonia Resurrecció* de Gustav Mahler amb l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca i el Cor de Cambra del Palau, dirigits per Daniel Harding, amb concerts a Estocolm, Palau de la Música Catalana i Girona (abril-maig del 2025). I també l'estrena a Espanya del *Dream requiem* de Rufus Wainwright, amb l'OBC, sota la direcció de Ludovic Morlot, al Palau (gener del 2025).

L'Orfeó Català rep el suport de *mesoestetic*®.

Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca

© Julian Hargreaves

Sveriges Radios Symfoniorkester (Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca) És una de les orquestres més versàtils d'Europa. El seu repertori inclou tant els grans clàssics com també música contemporània, i al costat de compositors, directors i solistes, s'esforça constantment a obrir nous camins d'expressió artística. La formació és també l'orquestra de tot Suècia.

Allà on es visqui del país es poden escoltar els seus concerts per la ràdio i per internet a través de la Ràdio Sueca P2, i així mateix se'n retransmeten diversos concerts per Berwaldhallen Play i la Televisió Sueca.

Abans d'actuar com a convidada als Proms de la BBC del 2014, van demanar al director musical Daniel Harding què els fa destacar: *“L'orquestra té una humilitat increïble envers la música i sentit de la imaginació musical i la inventiva meravellosos”*. En diverses oportunitats l'orquestra ha estat lloada per l'especial sensibilitat musical dels seus components. En una entrevista, el reconegut entrenador de futbol escocès Sir Alex Fergusson va comparar una orquestra simfònica amb un equip de futbol, perquè tots dos depenen completament de la col·laboració dels seus integrants. Amb el característic treball en equip i la inventiva musical dels seus membres, l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca es mantindrà a l'avantguarda del panorama artístic internacional.

Daniel Harding, director

És el director musical i artístic de l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca. Va ser director musical de l'Orchestre de París del 2016 al 2019 i director convidat principal de la London Symphony Orchestra del 2007 al 2017. Ha estat distingit com a director honorífic, amb caràcter vitalici, de la Mahler Chamber Orchestra, amb la qual col·labora fa més de vint anys. L'any 2024 va assumir el càrrec de director musical de la Youth Music Culture, The Greater Bay Area (YMCG) per un període de cinc anys, i la temporada 2024-25 ha assumit el càrrec de director musical de l'orquestra i el cor de l'Accademia Nazionale di Santa Cecilia.

És convidat habitual de les principals orquestres del món, com ara la Wiener Philharmoniker, Berliner Philharmoniker, Royal Concertgebouw Orchestra, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Staatskapelle de Dresden, London Symphony Orchestra i Orchestra Filarmonica della Scala. Als Estats Units, ha actuat amb la Boston Symphony Orchestra, Cleveland Orchestra, Chicago Symphony Orchestra, Los Angeles Philharmonic, New York Philharmonic i San Francisco Symphony.

L'any 2005 va inaugurar la temporada de La Scala de Milà dirigint una nova producció d'*Idomeneo*. Posteriorment hi va tornar per dirigir *Salome*, *Il prigioniero*, *Cavalleria rusticana* i *Pagliacci* (per la qual va rebre el prestigiós Premi Franco Abbiati de la crítica musical), *Falstaff* i *Le nozze di Figaro*. Ha dirigit *Ariadne auf Naxos*, *Don Giovanni* i *Le nozze di Figaro* al Festival de Salzburg amb la Wiener Philharmoniker; *The turn of the screw* i *Wozzeck* a la Royal Opera House, Covent Garden; *Die Entführung aus dem Serail* a la Bayerische Staatsoper de Múnic; *Der fliegende Holländer* a la Deutsche Staatsoper de Berlín; *Die Zauberflöte* al Wiener Festwochen; *Pelléas et Mélisande*, *Cavalleria rusticana* i *Pagliacci* a la Wiener Staatsoper, i *Wozzeck* al Theater an der Wien. Manté una estreta relació amb el Festival d'Ais de Provença, on ha dirigit noves produccions de *Così fan tutte*, *Don Giovanni*, *The turn of the screw*, *La traviata*, *Ievgueni Oneguín* i *Le nozze di Figaro*.

Els seus enregistraments per a Deutsche Grammophon, la *Simfonia núm. 10* de Mahler amb la Wiener Philharmoniker, i *Carmina Burana* d'Orff amb la Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, han estat aclamats per la crítica. Per al segell Virgin/EMI ha enregistrat la *Simfonia núm. 4* de Mahler amb la Mahler Chamber Orchestra, les *Simfonies núm. 3* i *núm. 4* de Brahms amb la Deutsche Kammerphilharmonie de Bremen; *Billy Budd* amb la London Symphony Orchestra (guanyadora d'un premi Grammy a la millor gravació operística), *Don Giovanni* i *The turn of the screw* (guardonades amb el Choc de l'Année 2002, el Grand Prix de l'Académie Charles Cros i un Premi Gramophone) amb la Mahler Chamber Orchestra; obres de Lutosławski amb Solveig Kringelborn i la Norwegian Chamber Orchestra, així com obres de Britten amb Ian Bostridge i la Britten Sinfonia (guardonades amb el Choc de l'Année 1998). Per al segell BR Klassik ha publicat enregistraments molt ben rebuts per la crítica: *Szenen aus Goethes Faust* de Schumann, *Simfonia núm. 6* de Mahler i *The planets* de Holst. Les seves interpretacions de la *Simfonia núm. 1* de Mahler i el *Concert per a violí* de Beethoven amb Frank Peter Zimmermann estan disponibles al segell de la Berliner Philharmoniker. Col·laborador habitual d'Harmonia Mundi, les seves darreres gravacions amb l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca inclouen "The Wagner Project" amb Matthias Goerne, les *Simfonies núm. 5* i *núm. 9* de Mahler, *Ein Deutsches Requiem* de Brahms i un disc publicat recentment amb obres de Britten.

Aquesta temporada Harding inicia la primera com a director musical de l'orquestra i el cor de l'Accademia Nazionale di Santa Cecilia, amb interpretacions en concert de *Tosca* i el *Requiem* de Verdi, ambdues enregistrades per a Deutsche Grammophon. Així mateix, tornarà a dirigir les formacions Berliner Philharmoniker, Cleveland Orchestra, Orchestre de Paris, Orchestre Philharmonique de Radio France, London Symphony Orchestra i Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, i empenirà importants gires per Europa amb l'Accademia Nazionale di Santa Cecilia i l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca.

L'any 2002 va rebre el títol de Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres del govern francès i el 2017 va ser nomenat Officier des Arts et Lettres. L'any 2012 va ser elegit membre de la Reial Acadèmia Sueca de Música i el 2021 va ser guardonat amb la distinció CBE (Comandant de l'Orde de l'Imperi Britànic) als New Year Honours. És pilot d'avió titulat.

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Textos

IV. Sehr feierlich, aber Schlicht.

“Urlicht”

IV. Molt solemne, però senzill. “Llum Primordial”

Textos de Des Knaben Wunderhorn (El corn
meravellós de l’infant)

O Röschen rot!
Der Mensch liegt in grösster
Not!
Der Mensch liegt in grösster
Pein!

Oh petita rosa roja!
L’home viu en la necessitat més
gran!
L’home viu en la pena més gran!

Je lieber möchte ich im
Himmel sein!
Da kam ich auf einen breiten
Weg,
Da kam ein Engelein und
wollt mich abweisen.
Ach nein, ich liess mich nicht
abweisen!

Com preferiria jo trobar-me ja
al cel!
Caminava per un ample camí,
quan vingué un angelet i em
volgué rebutjar.
Ah no, no em vaig deixar
rebutjar!

Ich bin von Gott und will
wieder zu Gott!
Der liebe Gott wird mir ein
Lichtchen geben,
Wird leuchten mir bis in das
ewig selig Leben.

Jo soc de Déu i a Déu vull
retornar!
El bon Déu em donarà una
petita llum
que m’il·luminarà fins a la
benaurada vida eterna.

V. Im Tempo des Scherzos. Wild herausfahrend. “Auferstehung”

V. Temps de scherzo. Irrupció salvatge.

“Resurrecció”

Textos de Friedrich Klopstock (1724-1803)

Chor und Sopran

Auferstehn, ja auferstehn
wirst du,
Mein Staub, nach kurzer Ruh.
Unsterblich Leben
wird, der dich rief, dir geben.

Wieder aufzublühn wirst du
gesät!
Der Herr der Ernte geht
und sammelt Garben
Uns ein, die starben.

Alt

O glaube, mein Herz, o
glaube:
Es geht dir nichts verloren!
Dein ist, ja dein, was du
gesehnt.
Dein, was du geliebt, was du
gestritten!

Sopran

O glaube, du wardst nicht
umsonst geboren,
Hast nicht umsonst gelebt,
gelitten!

Chor und Alt

Was entstanden ist, das muss
vergehen,
Was vergangen, auferstehen!
Hör auf zu beben! Bereite
dich!
Bereite dich zu leben!

Cor i soprano

*Ressuscitaràs, sí, tu
ressuscitaràs,
cendra meva, després d'un curt
repòs!
Aquell que t'ha cridat
et donarà vida immortal.*

*Has estat sembrada per tornar a
florir!
Arriba el Senyor de la collita
i recull les garbes
dels que moriren.*

Contralt

*Oh, tingues fe, cor meu, tingues
fe:
no hi ha res que tu hakis perdut!
És teu, sí, allò que anhelaves.
És teu el que has estimat, allò
per què lluitaves.*

Soprano

*Oh, creu, que no vas néixer en
va,
que no has viscut ni lluitat
inútilment.*

Cor i contralt

*El que ha estat creat, ha de
morir;
allò que ha mort, ressuscitarà!
No sofreixis més! Prepara't!
Prepara't per viure!*

Sopran und Alt

O Schmerz, du
Alldurchdringer!
Dir bin, o Tod, du
allbezwinger,
ich entrungen!
Nun bist du bezwungen!
Mit Flügeln, die ich mir
errungen,
In heissem Liebesstreben
werd ich entschweben
Zum Licht, zu dem kein Aug
gedrungen.

Chor

Mit Flügeln, die ich mir
errugen...
Werde ich entschweben.
Sterben werd'ich, um zu
leben!
Auferstehn, ja auferstehen
wirst du,
Mein Herz, in einem Nu!
Was du geschlagen,
zu Gott wird es dich tragen!

Soprano i contralt

*Oh dolor, que tot ho penetres!
Oh mort, que tot ho domines,
he fugit de tu!
Ara has estat vençuda!
Amb les ales que jo he conquerit,
amb un ardent impuls amorós
m'elevaré vers la llum
que cap ull no ha contemplat.*

Cor

*Amb les ales que jo he conquerit,
m'elevaré.
Jo moriré per viure!
Ressuscitaràs, sí, ressuscitaràs,
cor meu, en un instant!
Tot el que has sofert
et portarà cap a Déu!*

Essència Palau

Flors, fragàncies
i Modernisme:
un passeig sensorial únic

Reserva ara
la teva visita!

També et pot interessar...

Palau Piano

Dimecres, 28.05.25 – 20 h

Sala de Concerts

—Schubert, Schumann i Liszt

Arcadi Volodos, piano

F. Schubert: *Sonata en La menor, op. 42, D. 845*

R. Schumann: *Davidsbündlertänze, op. 6* (Danses de la confraria de David)

F. Liszt-A. Volodos: *Rapsòdia hongaresa, núm. 13, en La menor, S. 244\13*

Preus: de 20 a 45 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mecenes col·laboradors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Engineers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Joaquim Coello Brufau – Josep

Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimenó – Juan Manuel Soler Pujol – Joan Uriach Marsal – Manel Vallet Garriga

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Zacaries Benamiar – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

